

විතිය ස්වරුණහංස ජාතකය

සර්වයුගන් වහන්සේ වේළවනාරාමයෙහි වැඩ වාසය කරනයේක් ආනන්ද ස්ථ්‍රීලිඛන් වහන්සේ කළ ජීවීත පරිත්‍යාහයක් අරහයා මේ ජාතකය වදාල සේක.

රෝගන්ත මාග ජාතකයෙහි මෙති.

ඉහත බරණැස රාජ්‍ය කළ බහුප්‍රත්තකනම් රජ්‍යරුකෙනෙකුන්ට බේමා නම් ප්‍රිය වචන බිසවක් වූවාය. එකල අනුදහසක් හංසයන් පිරිවරා ගත් රන්වන් හංස රාජයෙක් විතුකුට පර්වතයෙහි වසන්නේය. දිනක් බේමා බිසව ස්ව්‍ය්‍යාහාසයේ හිඳ මිහිර කටහඩින් බණ කියනවා දැක වහා පිබිඳ අසනීප බවක් හගවා රන් හංසයෙකුගෙන් බණක් අසනා දොලක් උපනැයි රජ්‍යරුන්ට දන්වා යහනෙහි ම වැදහෙව සිටියාය.

රජතුමා රන්වන් හංසයෙක් විතුකුට ප්‍ර්‍රත්තයෙහි වසන බැවි අසා හංසයන් එහි ගෙන්වනු සඳහා ඇමතියන් බණවා පංච විධ පුදුමයෙන් ගැවසිගත් අලංකාර පොකුණක් කරවා තුරු ඇල් ආදි ධානාව වර්ග තබාබවා පක්ෂීන්ට ගෝවර බේමක් මෙන් සමුරුධිකාට මල දුනු හි රැගත් වැදි පුතුයෙකු විල් තෙරම නතර කළහ. කුමයෙන් ඒ විලට පැන් බොනු සඳහා පක්ෂීන් එන්නේ දිනක් හංස රාජයන් බවට නියාව දැක දුටු වැදි පුතුයා වහා ගොස් රජ්‍යරුවන්ට දන්වා වලක් අටවා තැබිය. ර්ට පසුදින හංස රාජයා ර්ට අසුවිය සෙසු හංසපිරිවෙර හිස් ලු ලු අත පැන දිවු නමුත් සුමුඛ නම් හංස සේනාධිපතියා වහා එහි පැමිණ දුක්වී උරෙනුර ගැටී සිටියේය. හංස රාජයා ඔහු අමතා සුමුඛයෙනි, මා මලෙහි බැඳුන බැවින් සෙසු සියලුම හංසයෝ පැන හියහ. තෙපිද වහා පැන ගොස් ජීවිතය බේරා ගනු මැනවි.

ධෙතරාජ්‍ය හංස රජ්‍යරුවෙනි, අද තොප දුකට පැමිණී කළේහි මමද දුකට පැමිණියෙම්. හයින් පැනයාම මිතු ධර්මයක් නොවේ.

සුමුඛයෙනි, තොපලග ඇත්තේ උතුම් මහත් ගතිගණය, තොප මා හැර නොයන නියාව නොදැනීමියි මෙසේ කරා කරමින් උන් කලට වැදි පුතුයා පැමිණියේය. සුමුඛ හංසයා වැදි පුතුයා අමතා සබඳ, දෙතරාජ්‍යට හංස කුලයට සතර සංගුහ වස්තුවෙන් අනුගාසනා කරන මේ හංස රජ්‍යරුවන් විනාශ කෙළෙහිනම් සියලුම හංසයෝ කිසි පිහිටක් නොලබන්නාහු යයි හංස රජ්‍යරුවන්ගේ ගුණ වැනිය. එබස් ඇසීමෙන් මොලොක් වූ සිත් ඇති වැදි පුතුයා හංස රජ්‍යරුවෙනි අහසින් යන තෙපි කුමක් නිසා මල බැඳුනෙහිදැයි විවාලේය.

සබඳ වැදි පුතුයෙනි, වින්ද යුතු අකුණුයක් පැමිණී කළේහි ඊට අයත් විය යුතුය. එහි බැඳෙන තුරු එය මෙළක්ද දැළෙක්දැයි දැනගත නොහැකිකකේය. වැදි පුතුයා වඩාත් ම සතුවට පත්වූයේ සුමුඛයන් අමතා සබඳ හංසය, මේ හංස රජ්‍යරුවන් මල බැඳුන වේළෙහි තොප පැන නොගොස් කුමක් නිසා මෙහි රදි සිටියෙහිද? මොහු ගේ බඡුව සිටියෝ තොප පමණක්ද?

වැදි පුතුය, මේ මාගේ රජ්‍යරුවෝයි. එක් අතකින් මිතුයානෝයි. මාගේ ප්‍රාණය හා සමානය. දිවි ඇති තෙක් මොහුගෙන් වෙන් නොවෙමි. ගරිරයෙන් වෙන් වූවා මිස ප්‍රාණයෙක් එකය.

හංස රජ්‍යරුවෙනි, තොප අල්ලාගෙන ගියහොත් පොලොව පලා ගෙන මා ගිලෙන්නේය. රජ්‍යරුවන්ගෙන් මට ලැබෙන සම්පත්තින් කම් නැත. තොපව මා නිදහස් කරම් සුවසේ ගොස් වසවයි නියම කොට මල මුදා පා තෙල් ගා සුවපත් කෙලේය. ඊට පසු හංස රජ්‍යරුවෝ වැදි පුතුයෙක් අමතා තමා කුමක් නිසා අල්ලගත්තේදැයි විවාරා බේමා බිසවගේ දොල සංසිදුවීම පිණීසයයි අසා තමා රජ්‍යරුවන් සම්පයට යාමෙන් බේමා බිසවගේ දොල සංසිදෙනා බවත් වැදි පුතුයාට වස්තුව ලැබේ විල අහය ස්ථානයක් වන බවත් සුමුඛ හංසයාගේ මිතු ධර්මය ප්‍රකාශ වන බවත් දැන මිතු වැදි පුතුය, අප දෙදෙනාව කදක තබාගෙන බහුප්‍රත්තක රජ්‍යරුවන් සම්පයට ගෙනයව, ඉන් යහපතක් වන්නේයයි කියේය. වැදි පුතුයා අසතුවෙන් නමුදු හංස රජ්‍යරුවන්ගේ ඉල්ලීම පරිදි ගෙන ගොස් රජ්‍යරුවන්ට දැක්වූයේය. ඔවුන් දුටු රජතුමා මහත් සතුවට පත්ව රන් පුවුවක හිදුවා මී හා විලද කවා තෙල් ගල්වා බණ අසනා පරිද්දෙන් වැද ආරාධනා කෙළේය. හංස රජතෙම රජ්‍යරුවන් අමතා රජ්‍යරුවෙනි තොපගේ සැප කිමිද? රාජ්‍යය දැහැමෙන් අනුගාසනා කරවුද?

හංස රජ්‍යරුවෙනි, මට දුකෙක් නැත රාජ්‍යය දැහැමෙන් අනුගාසනා කෙරෙමි

රජ්‍යරුවෙනි, තොපගේ අමාත්‍ය මණ්ඩලය කෙරෙහි දේශයක් නැද්ද? තොපව පක්ෂ පාතව වෙසෙන්ද?

හංස රාජය අමාත්‍ය මණ්ඩලය මා කෙරෙහි පක්ෂය, සතුරෝත් නැත
රජතුමනි, තොපගේ බිසව තොපට අනුකූලද? සියලු ස්ත්‍රී ගුණයෙන් සම්පූර්ණද?
හංස රාජය, එසේය උන් අපට අනුකූලය, ගුණයෙන් යුතුය.
රජතුමනි, තොපගේ දරුවේ තුවණුත්තේද? සමඟිව වෙසෙන්ද?

හංස රාජය, මාගේ දරුවේ සියයක් පමණ ඇත. උන්ට අවවාද කොට සැපතෙහි හසුරුව මැනවි.
හංස රජ්පුරුවේ පුත් කුමාරවරුන් අමතා කුමාරවරුනි ලෝකයෙහි ඇති උගත මතා ශිල්ප ගාස්තු හඳුරා ගුණ
ධර්මවලින් සම්පූර්ණව වන්නේය. එබැවින් මේ ගැන සිතට ගතයුත්තේය. තුවණුස ඇති අයම ලෝකයෙහි
බැංලන්නේය. උච්චාන වියනීයෙන් යුතුව කල් යැවිය යුතුයයි කියා පුත් කුමාරවරුන්නටද රජ්පුරුවන්ටද
සියලු රාජීයෙහිම අවවාද කොට බිසව දොළක් සංසිද්ධවා ශිලයෙහි පිහිටුවා ඉන් නීකම විතුකුට පර්වතයටම
හියහ. වැදි පුතුයා බොහෝ සම්පත් ලැබ විසුවේය.

එසමයෙහි වැදිපුතුයා නම් දැන් ජන්න අමාත්‍යයාය බහුපුත්තක රජ්පුරුවේ නම් සැරියුත් තෙරුන්ය. බෙමා
බිසව නම් මේ බෙමා මෙහෙණියමය. හංස සේනාධිපති නම් ආනන්ද තෙරුන්ය. හංස රජ්පුරුවේ නම්
මුදුරජාණන් වහන්සේය.